

I dette holdningsstof udtrykker forfatteren sin personlige holdning om emnet.

SYNSPUNKT

Privat finansiering vil skrive historien i udmøntningen af Den Grønne Trepert

Biodiversitet 28. januar kl. 05:30

Illustration: zu-fotografy.

Kim Qvist

Direktør, Danmarks Økologiske Jordbrugsfond

Helga Grønnegaard

Projektchef, Urland

Med 40 mia. offentlige kroner er aftalen om et Grønt Danmark igen og igen blevet kaldt historisk. Biodiversitetsrådet estimerer, at det ville koste op mod 98 mia. kr. at købe private landbrugsarealer til [retlig gældende naturbeskyttelse](#).

Nye forretningsmodeller for natur med privat finansiering kan derfor blive afgørende for, om det historiske vingesus bevares i udmøntningen af aftalen. Den næste store arealdagsorden kan blive virksomheders, fondes og pensionssekskabers involvering i naturprojekter.

Nye og obligatoriske rapporteringsstander for store virksomheders bæredygtighedsrapportering i EU i skubber til virksomhedernes interesse for biodiversitet og økosystemer (det såkaldte CSR-direktiv, [Corporate Sustainability Reporting Directive](#)).

Store virksomheder er forpligtet til at rapportere om deres afhængighed og påvirkning af biodiversitet og økosystemer. Hvis deres forretningsmodeller har negativ indvirkning på miljø, klima og biodiversitet, risikerer de dermed at blive fravalgt af investorer. Det medfører en motivation for samtidigt at kommunikere om positive naturtiltag - også selvom det endnu ikke er et krav at nedbringe selve den negative påvirkning af biodiversiteten.

Samarbejde mellem det offentlige og det private

Der er et åbent vindue til at understøtte virksomhederne i at kanalisere naturindsatser og investeringer derhen, hvor projekterne får effekt for naturen og skaber attraktive lokalområder.

Den store interesse for natur og biodiversitet blandt virksomheder og finansielle aktører kommer aktuelt til udtryk på det årlige møde i [World Economic Forum](#), der finder sted i Davos i Schweiz. Her drøfter deltagerne bl.a., hvordan innovative partnerskaber mellem

virksomheder, regeringer og civilsamfund kan arbejde sammen om at finde fælles løsninger på natur.

Aftalen om implementering af et 'Grønt Danmark' lægger op til store forandringer i de danske landskaber. Vi mangler endnu at se regeringens oplæg til samspil med privat finansiering, der f.eks. kan understøtte mere ambitiøse natur- og biodiversitetsprojekter og en mere effektiv arealudnyttelse.

Men tilgås samspillet strategisk, kan virksomheders og investorers interesse blive afgørende for indhold og forretning i arealomlægningsprojekter, der ellers kun med offentlige kompensationsordninger risikerer at blive en teknisk øvelse med et altoverskyggende kvælstof-fokus. Det vil risikere at efterlade uopfyldte potentialer for nye business cases for opfyldelse af smukkere og grønnere landområder med en rigdom af gevinster på tværs af klima, rent drikkevand, vandmiljø og natur.

En kombination af offentlige tilskud og private naturmarkeder kan være en farbar vej, der kan skabe attraktive forretningsveje for lodsejere gennem bredere opfyldelse af både klima-, vandmiljø og naturpotentialer.

Det vil kunne skabe volumen og hastighed i vedkommende og lokalt forankrede natur- og skovprojekter med flere bundlinjer end kvælstofreduktion.

INGENIØREN UPDATE

Havstigninger og stormfloder truer: Hvordan sikrer vi de danske kyster?

Klima

Men natur er ikke forbundet med en markedsværdi, og derfor er der heller ikke en forretning i at genoprette og beskytte natur. Der

eksisterer ikke frivillige natur- og miljøkreditmarkeder understøttet af statslig regulering i Danmark som andre steder i verden, f.eks. i USA, Canada og Storbritannien. Mange af de tjenester, som naturen leverer, såsom rent drikkevand, biodiversitet og naturlig oversvømmelseshåndtering, er undervurderet i vores økonomi.

Der er god inspiration at hente fra Storbritannien, hvor regeringen har udarbejdet politik og retningslinjer for at tiltrække privat finansiering til naturgenopretning og bæredygtige landbrugsformer.

Bidrag til det historiske vingesus

En vigtig mekanisme er, at offentlige tilskudsordninger kan kombineres med salg af naturkreditter til private kunder på frivillige naturmarkeder. Eksempelvis kan landmænd opnå støtte fra [Countryside Stewardship Facilitation Fund](#) til at arbejde sammen om en fælles indsats om projekter i landskabsskala, der er store nok til at være attraktive for private investorer.

Med sådanne nye forretningsmodeller vil aftalen om [Implementering af et Grønt Danmark](#) kunne få det historiske vingesus, som ingen snævre kompensationsordninger endnu er lykkedes med. Konkurrencen mellem offentlige og private projekter om de samme arealer er allerede udbredt, og de offentlige kompensationsordninger ser ikke ud til at ville kunne vinde kampen fremad.

Fremfor at konkurrere bør de offentlige kompensationsordninger i stedet tiltrække private investeringer hen i større, sammenhængende naturprojekter, der samtidigt vil opnå den nødvendige geografi, skala og volumen til at levere betydelige effekter for naturen.

Vil du bidrage til debatten med et synspunkt? Så skriv til vores debatredaktion på debat@ing.dk